

ЗАКОНОПРОЕКТ ПРО ПРАВА ПЕНІТЕНЦІАРНОГО ПЕРСОНАЛУ

ШВИДКОПЛИННІ ТА НЕОЧІКУВАНІ КРОКИ У СФЕРІ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ РЕФОРМИ НЕ ЗАЛИШИЛИ БАЙДУЖИМ ЖОДНОГО СПІВРОБІТНИКА ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ. ПРИРОДНО, ЩО ХВИЛЮВАННЯ Є НЕАБИЯКИМИ, АДЖЕ ЗМІНИ ТОРКНУТЬСЯ ВЕЛИКОЇ КІЛЬКОСТІ СПІВРОБІТНИКІВ, ЗОКРЕМА, Й ТИХ, ЯКІ ВЖЕ ВІДДАЛИ ЧАСТИНУ СВОГО ЖИТТЯ СЛУЖБИ. ЗВІЛЬНЕННЯ, РОЗАТЕСТАЦІЯ, ПЕНСІЙНІ ПИТАННЯ – УСЕ ЦЕ ЖВАВО ТА СТУРБОВАНО ОБГОВОРЮЄТЬСЯ ПЕРСОНАЛОМ. ГОЛОВНИМ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ПИТАННЯ: ЧОГО ЧЕКАТИ І ЯК БУТИ ДАЛІ?

Не очікуючи, поки відповідь на це питання надасть гіркий досвід, з'явилася ініціатива, яка окреслює певні перспективи. 15 липня 2016 року у Верховній Раді зареєстровано Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо статусу пенітенціарного персоналу у зв'язку з пенітенціарною реформою (№4002а).

Законопроект розробили представники профспілки ДПтС (Ольга Комарова, Еліна Панченко) та Консультативної місії Європейського Союзу в Україні (Вадим Човган). Процес розробки відбувся за ініціативи та особливої підтримки голови Підкомітету Верховної Ради України з питань ДПтС Юрія Мірошниченка та був підтриманий народними депутатами. Зокрема, співавторами Проекту стали вісім депутатів із різних політичних сил, що, до речі, є важливим фактором для майбутнього консенсусу під час його голосування.

Якими ж є головні положення законопроекту?

– Можливість продовжити працювати на пільгових умовах пенсійного забезпечення після звільнення або розатестації (демлітаризації).

Передбачається, що “особи рядового і начальницького складу Державної кримінально виконавчої служби України, які були звільнені з посад у зв'язку із ліквідацією Державної пенітенціарної служби України, її територіальних органів, у зв'язку з ліквідацією чи консервацією установ Державної кримінально-виконавчої служби або посади яких були демлітаризовані (розатестовані), якщо вони мали календарну вислугу не менше п'яти років і продовжили працювати в центральному органі виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, його органах та установах, воєнізованих формуваннях, навчальних закладах, закладах охорони здоров'я на будь-яких посадах або на посадах, що заміщуються державними службовцями відповідно до Закону України “Про державну службу”, в інших органах державної влади” мають право на пенсійне забезпечення на умовах Закону України “Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб”.

Це означає, що особи, які нині працюють в апараті ДПтС, її територіальних управліннях, пенітенціарних установах, у разі їх звільнення через реформу та наявності п'яти років календарної вислуги на момент звільнення/розатестації отримують можливість дослужити до пенсії на тих самих умовах, що й тепер. Для цього потрібно буде продовжити працювати на будь-якій посаді в органах чи

установах, інших структурах ДКВС (незалежно від її майбутньої назви та адмінстатусу) або ж на будь-якій посаді держслужбовця в інших державних органах. Це ж саме стосується і персоналу підрозділів кримінально-виконавчої інспекції, який, наскільки відомо, планується розатестувати. Передбачається, що умова вислуги п'яти років може бути вилучена під час другого читання законопроекту у разі його прийняття у першому читанні.

Варто відмітити й інше положення, згідно з яким теперішні особи рядового і начальницького складу ДКВС, які за результатами конкурсу будуть прийняті на посади, що заміщуються державними службовцями в Міністерстві юстиції України або його територіальних органах, зможуть продовжувати працювати на тих самих умовах пенсійного забезпечення, які є на сьогодні, незалежно від тривалості вислуги. Такий підхід допомагає уникнути демотивації для кар'єрного росту атестованого персоналу та забезпечити можливість відбору кращих кадрів для продовження служби у керівних органах. За відсутності такого положення можна здогадуватись, що атестований персонал не матиме зацікавленості змінити свій статус рядового чи начальницького складу на статус держслужбовця навіть за умови отримання посади в територіальному органі чи Мін'юсті; це ускладнило б набір кваліфікованих управлінських кадрів з досвідом роботи у пенітенціарній сфері. Це положення розраховане не тільки на час реформи, а й на подальший період.

– Виплата одноразової грошової допомоги при звільненні зі служби.

Законопроектом передбачається, що особи рядового та начальницького складу, які були звільнені зі служби у зв'язку з ліквідацією Державної пенітенціарної служби України, її територіальних органів, ліквідацією (консервацією) установ, воєнізованих формувань, навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, можуть отримати одноразову грошову допомогу при звільненні зі служби за наявності вислуги **не менше п'яти років**. Як відомо, існуючий порядок передбачає необхідність більш тривалої вислуги для отримання такої допомоги.

– Достроковий вихід на пенсію у разі звільнення через реформу.

Законопроектом передбачається, що особи рядового і начальницького складу ДПтС, її територіальних органів, установ, які будуть звільнені зі служби у зв'язку з ліквідацією Державної пенітенціарної служби України, її органів або консервуванням чи ліквідацією установ, незалежно від віку, у разі, якщо на день звільнення зі служби вони матимуть вислугу 20 років і більше отримають право виходу на пенсію на пільгових умовах.

Отже законопроект передбачає суттєві гарантії для забезпечення послідовності у змінах статусу персоналу в процесі здійснення пенітенціарної реформи. Разом з тим попереду залишається необхідність боротьби за його успішне проходження у парламенті. У цьому процесі важливу роль відіграватимуть політичні фактори та активні дії самого пенітенціарного персоналу задля забезпечення підтримки законопроекту.